

[Aksel Larsen.]

total Lukning af Thyborøn i nogen Grad vilde skade disse Byers Havne og gavne Aalborg Havn.

Paa den anden Side Fordelene ved at lukke Thyborøn. Ja, man vil faa en varig Sikring, saa vidt det overhovedet kan beregnes, i hvert Fald inden for den Tid, vi kan have Pligt til at overskue — der tales i Materialet og i den højtærede Ministers Fremsættelsestale om 150 Aar. Det er en relativt billig Løsning, selv om man, hvis man valgte denne Løsning, naturligvis, om end man ikke har nogen juridisk Pligt til det, maatte yde Erstatning til de Interesser, der kom til at lide alvorligt derunder, og naturligvis maatte lade det offentlige tage sig af og flytte Thyborøn By og Fiskeriet i Thyborøn til en anden egnet Havn eller Fiskeplads, muligvis Hanstholm. Derved vilde naturligvis Udgifterne blive større.

Dernæst vilde Risikoen for Oversvømmelse af de lavtliggende Limfjordsarealer blive mindre, og i det Omfang der overhovedet vilde optræde Oversvømmelser, vilde de blive mindre ødelæggende, fordi Oversvømmelser med Brakvand eller Ferskvand ikke er saa generende for Agerarealer eller Græsningsarealer. Der vilde efterhaanden opstaa et Fiskeri i Limfjorden igen — ja, det vilde jo ikke dø helt hen i Overgangstiden, men jeg mener altsaa, at Limfjordsfiskeriet vilde ikke totalt forsvinde, og Havfiskeriet kunde vel iværksættes fra andre Havne.

I denne Forbindelse vil jeg i Lighed med, hvad øvrige Ordførere har gjort, sige et Par Ord om Hanstholm Havn. Det er mig noget uforstaaeligt, at man fortsætter med dette Havnebyggeri ved Hanstholm paa den Maade og i det Tempo, det sker. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, der siger, at man maa bestemme sig for, om man vil bygge denne Havn, eller om man ikke vil bygge den; men sætte sig midt imellem to Stole skal man ikke gøre. Jeg vil ikke give mig til at bedømme, hvorvidt Ingeniør Fibigers Projekt og Teorier vedrørende Muligheden af at bygge en brugbar Havn paa dette Sted er rigtig, men man har begyndt Arbejdet, og man maa træffe en Afgørelse af, om man vil føre det igennem, og hvis man vil det, saa maa man bygge Havnen færdig i ganske anderledes hurtigt Tempo, end det nu sker. Det henhører naturligvis ikke direkte under Behandlingen af dette Forslag, men jeg ser nu alligevel saadan paa det, at det altsammen er eet stort Komplex, at man fak-

tisk ikke kan løse Thyborøn-Spørgsmaalet, uden at man samtidig afgør, hvad man vil gøre ved Hanstholm, og jeg regner derfor med, at vi i det Udvalg, som jo nok bliver nedsat, kan faa Lejlighed til ogsaa at beskæftige os noget med Spørgsmaalet om Hanstholm.

Hvis man stort set vil bevare de nuværende Tilstande, altsaa vil bevare Thyborøn Havn, vil bevare Gennemsejlingen fra Vesterhavet til Limfjorden ved Thyborøn og bevare Fjordens Saltholdighed, maaske en Smule nedsat, saa maa man imidlertid foretage andre Foranstaltninger end den totale Lukning, og det er jo dette, det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag tager Sigte paa. Man maa imidlertid gøre sig klart, at skal man finde en Løsning, hvorved der skabes den størst mulige Sikkerhed, hvorved man undgaar de nuværende Ulemper for Fjordarealerne o. s. v., og hvorved man virkelig har den samme Nytte af Thyborøn Havn, som man har nu, bliver det meget dyrt. Efter det fremsatte Lovforslag skulde dette koste op imod 100 Mill. Kr. plus Udgiften til den aarlige Drift og Vedligeholdelse, og det er meget betydelige Beløb. Jeg vil mene, at det i hvert Fald maa overvejes meget nøje, om dette er den mest forsvarlige Løsning, naar man tager i Betragtning de store Udgifter, den medfører.

Paa den anden Side er jeg opmærksom paa, at der ud over alle de anførte Argumenter for og imod er endnu et Spørgsmaal, som maa tages i Betragtning. Det er Spørgsmaalet om, hvor nødvendigt og betydningsfuldt det er at have en virkelig god Havn, som er let at besejle, paa dette Sted af Jyllands Vestkyst. Det er jo klart, at det er meget farligt, hvis der ikke er en ordentlig Havn, der er let at besejle, helt fra Esbjerg op til Skagen eller muligvis Frederikshavn — jeg tror, vi kan se bort fra Hirtshals i denne Forbindelse. Det vil have Betydning for Skibsfarten i Almindelighed, det vil have Betydning for Fiskeriet i Særdeleshed, og dér er jeg ikke blind for, at den frie Gennemsejling ved Thyborøn, som man har den nu, er uhyre fordelagtig i haardt Vejr, hvor Skibe er nødt til at søge i Havn; den er let at komme ind i, fordi der gaar en saa stærk Strøm ind, saa der er ingen Fare for, at Skibene ikke slipper indenfor i Læ. Det er for mig det væsentlige Spørgsmaal, som jeg mener, man maa overveje, og hvis vi kommer til det Resultat, at dette Problem uden Thyborøn kun kan løses tilfredsstillende ved Hjælp af en Udbygning af Hanstholm Havn, maa jeg sige, at den under ingen Omstændigheder bliver saa let at besejle, og hvis